

Mintha az első szerelem lennél,
ahogy ujjaink egymáshoz érnek,
s homlokod is úgy fekszik fejemnél,
utat ne adjon semmilyen télnek.

Vasárnap csillog féltő szemedben,
akár feszített, fénylő harangok,
nincs szó, mely ölne, vagy megsebezzen,
múlhatatlan vagy, izzó zsarátnok.

Veled maréknyi pusztán a világ,
mégis kinyitod csukott tenyerem,
hogy lássam, csak ott léteznek csodák,
ahol tárul, s bezár a végtelen.